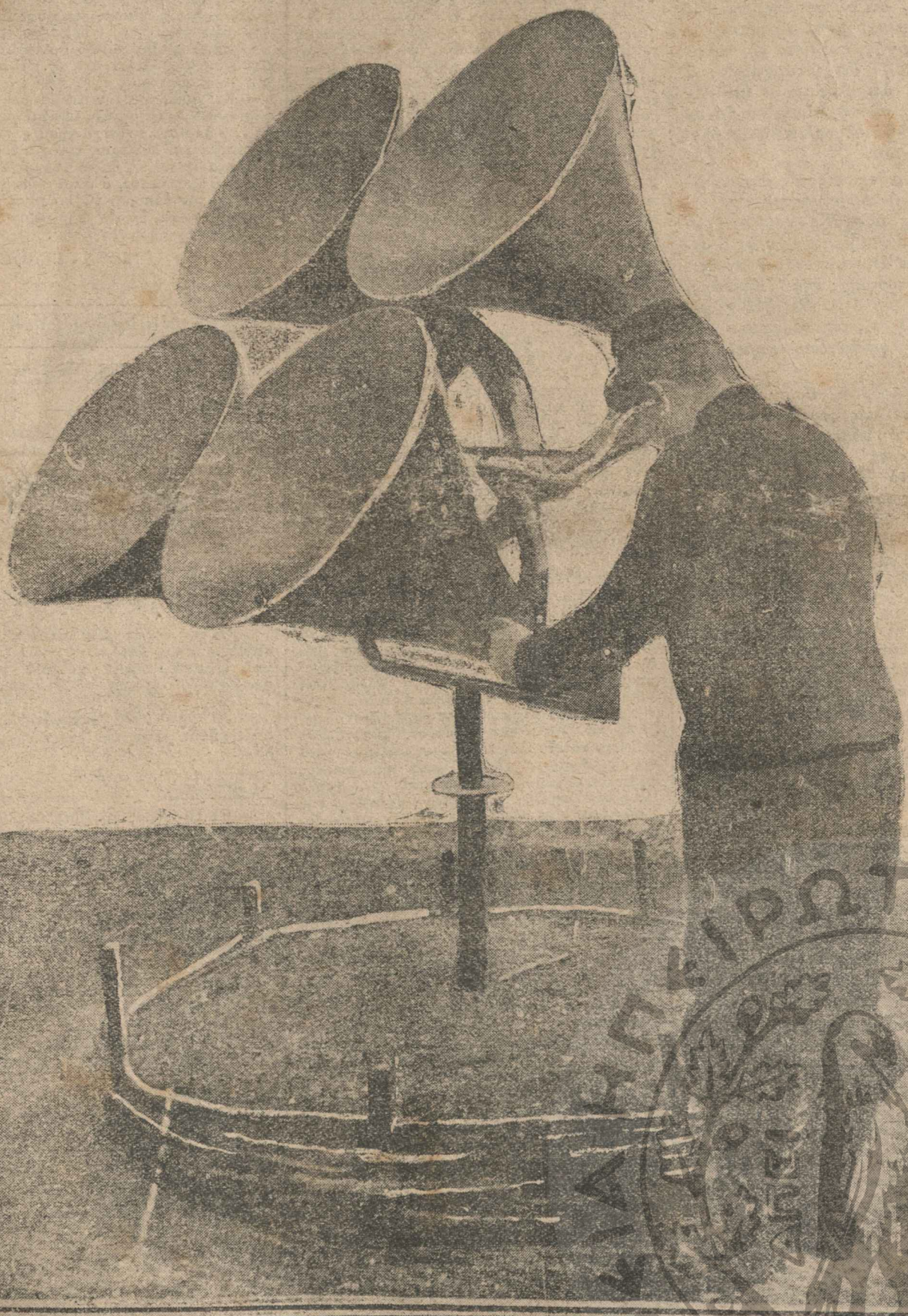

ΕΛΛΑΣ

ΕΤΟΣ 8ον ΑΡ. 689
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΕΜΠΤΗ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΑΘΗΝΑΙ. - ΠΕΜΠΤΗ 1 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1915
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 10 ΔΕΠΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ ΑΡ. 51

*Από τὰ δαρυωματικά ἔργα τῶν Παρισίων.— Ὀργανον νέας ἐφευρέσεως, διὰ τοῦ ὁποῦ περισυλλέγονται καὶ μεγεθύνονται οἱ ἤχοι τῆς ἑλικος τῶν ἐπιτιθεμένων ἀεροπλάνων ἢ πηδαλιοχουμένων.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΤΙ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΥΧΗΝ ΤΗΣ ΚΩΝ(ΠΟΛΕΩΣ)

Πότε αυτή θά καταληφθῇ ὑπὸ ἄλλων. — Πῶς καὶ ποῖοι θά τὴν καταλάβουν.

Ἀφορμὴν λαμβάνων, ἐκ τῶν δημοσιευθέντων ἐν τῇ φιλικῇ «Ἑλλάδι» δύο χρησμάτων, περὶ τῆς τύχης τῆς βασιλείας τῶν πόλεων, ὑπὸ τινος μὲ τὸ μονόγραμμα Φ., δημοσιεύω τὰς κατωτέρω παραδόσεις τῶν Τούρκων, περὶ τῆς τύχης τῆς Ἰδίας πόλεως. Αἱ παραδόσεις τῶν στήριζονται, κατὰ τὸ λέγειν των, ἐπὶ χειρογράφον παραδεδειγμένον ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Προφήτου τῶν Μωάμεθ, εἰς τὸν ἕνα αἰῶνα μετὰ τὴν ἔλπισιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Σουλτάνων Ἰμβράημ β', τρομερὴν χριστιανομάχον. Ὁ Προφήτης ἔχει φανερωθῇ, ὡς Δερβίσης εἰς τὸν Σουλτάνον, καὶ τοῦ παρεδωκεν τὰ ἐν λόγῳ χειρόγραφα. Ἄτινα ἐν συντόμῳ ἔχουν ὁς ἑξῆς :

Ἐμπροσθεν τῆς Πύλης τοῦ Ἀγ. Ρωμανοῦ, ὑπὸ ξηρὴν συκὴν (ἥτις σώζεται ἐτι ἂν καὶ καταστραφείτω) μένει ἀσάτωξ, ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀλώσεως κάποιος Ἰωάννης, (ἐννοοῦν τὸν Ἰωάννην Παλαιολόγον, ἀδελφὸν τοῦ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, τελευταίου αυτοκράτορος τῶν Βυζαντινῶν) ὅστις οὐδὲν ἄλλο ποιεῖ, ἢ νὰ καταγράφῃ, εἰς τὸ ἀπὸ χειρὸς του βιβλίον, τὰς ἀμαρτίας καὶ τὰς καλοσύνας τῶν χριστιανῶν, ὁριζομένην δὲ ἡμέραν τοῦ ἔτους, ἀριθμῶν τὰς ἀμαρτίας καὶ τὰς καλοσύνας, εὐρίσκει δὲ πάντοτε τὰς ἀμαρτίας πλεονάζουσας τῶν καλοσύνων τότε ἐξερχεται ἐκ τοῦ στόματος βαρὺς ἀνασταναγμός.

Ἡ Κωνσταντινούπολις, τότε θά περιέλθῃ εἰς χεῖρας ἄλλων, τὸ ἔτος ἐκεῖνο κατὰ τὸ ὁποῖον, αἱ καλοσύναι θά ὑπερβάλουν τὰς ἀμαρτίας. Διὰ τοῦτο συμβολικῶς ἡμᾶς δι' αὐτοῦ μου, ὅπως παύσετε, σφάζοντες καὶ κατατιναγ-

γόντες τοὺς Χριστιανούς, διότι οὕτως οὐδὲν πράττετε πρὸς ὁφελὸς σας, ἀλλὰ μᾶλλον πρὸς ζημίαν σας. Τοὺς χριστιανούς νὰ τοὺς καταπνεύετε, μὲ θέσεις, μὲ τιμὰς καὶ μὲ πλοῦτη ἵνα οὕτως εὐκόλως ἐξισορροποῦνται, οὕτως ὥστε ἀμαρτάνοντες, νὰ μὴ ὑπερβῶν ποτὲ αἱ ἀμαρτίαι τὰς καλοσύνας.

Ἐν πρώτοις, εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν θά εἰσελθῶν, αἱ στρατοὶ ἐπὶ Ἑδῶν. Ἀμέσως δὲ θά ἀρχίσῃ ἡ συζήτης, ποῖος θά μείνῃ γόμιμος κάτοχος αὐτῆς, ἡ συζήτης θά περιέλθῃ εἰς φιλονικίαν, καὶ ἡ φιλονικία εἰς τὴν ἀλληλοσφαγίαν, διότι ὁ καθεὶς τῶν ἐπὶ τὰ ὑποδεικνύει τὸν ἑαυτοῦν τοῦ διὰ νόμιμον κάτοχον. Ἡ ἀλληλοσφαγία αὕτη, θά διαρκέσῃ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας. Τὸ αἷμα θά ρέῃ ποταμίδόν, ὁ πότε ὁ εἰς, ὁ αὐτὸν θά φαίνεται ἰσχυρότερος, ὁ δὲ τοῦ ἐπιτίθενται οἱ ἐπιλοιποὶ ἐξ, καὶ οὕτω καθέξῃ. Τὴν Τρίτην ἡμέραν τῆς ἀλληλοσφαγίας θέλει ἐγερθῇ, ὁ ὑπὸ τὴν ξηρὴν συκὴν Ἰωάννης, ὅστις κρατῶν σταυρὸν ἀνὰ χεῖρας, θά περιέρχεται τὸ στρατόπεδον τῶν ἐμπολέμων κρῶν μεγαλοφώνως : «Στήτε, Στήτε, Στήτε» καὶ ἀμέσως θά παύσῃ ἡ ἀλληλοσφαγία καὶ ἔκαστος τῶν ἐδῶν, ἐπιβαίνει τὸν ἴδιον τοῦ πλοῖον, θά ἐπιστρέψῃ εἰς τὰ ἴδια. Ὁ ρηθεὶς Ἰωάννης, θά βασιλεύσῃ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, τὴν τρίτην ἡμέραν θά εἰσελθῇ ἐντὸς τῆς πόλεως, προσερχόμενος ἐξ Ἀνατολῆς ἀπὸ μέρους τῆς γῆς ὅπου θά περιβραχέται πανταχόθεν διὰ θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ἐν μέρους διὰ ξηρᾶς, Βασιλεὺς τις ἐπὶ κεφαλῇ τῶν Ἑθνῶν. Ὁ Βασιλεὺς οὗτος θά φέρῃ ἄλλην στρατιωτικὴν στολήν, καὶ θά εἰναι φορακρὸς, εἰς χεῖρας οὐτίνος

θὰ περιέλθῃ ἡ Κων(Πολις). Ἐν τέλει δὲ παν ῥηγορεῖ τοὺς πιστοὺς τοῦ «ὅτι μετὰ πάροδο δέλων ἐστὼν θά εἶναι πάλιν δική τους». Καὶ οὕτως λήγει τὸ ρηθὲν χειρόγραφο.

Ἀπὸ τὰς παραδόσεις αὐτὰς δύναται νὰ ἐξαχθῇ ὅτι τὸ μέρος τῆς γῆς ὅπου θά περιβραχέται ἀπὸ θαλάσσης πανταχόθεν, καὶ ἀπὸ ἐν μέρους ἀπὸ ξηρᾶς εἶναι ἡ Ἑλλάς, ὁ Βασιλεὺς δὲ ὅστις θά φέρῃ ἄλλην στρατιωτικὴν στολήν καὶ θά εἰναι φορακρὸς ποῖος ἄλλος θά εἰναι ἢ ὁ λατρευτὸς μας Κωνσταντίνος ὅστις ὡς πάντες γνωρίζομεν εἶναι φορακρὸς δέλων, καὶ φέρει εἰς τὴν ἐκστρατεῖαν ἄλλην στολήν : Ἐπεύχομαι λοιπὸν ὅπως ἐκπληρωθῶσιν αἱ παραδόσεις τῶν ἀγαπῶντων μας, γειτόνων, κατὰ γράμμα.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ παραδόσεις αὗται, συμφωνοῦν κατὰ γράμμα μὲ τὰς ἐθνικὰς μας βλέψεις, διὰ τοῦτο μερικοὶ φανατικοὶ Τούρκοι διαδίδουν ὅτι ὁ παρούσας εἰς ἐνῶπιον τοῦ Σουλτάνου δὲ Δερβίσης ἦτο κάποιος γκιουκὸς (ἄπιστος).

Ἰδοὺ καὶ ἄλλη παράδοσις αὐτῶν. Λέγουσιν : Μεχμέτ ἀλμές, Μεχμέτ βερετζέκ, Κωνσταντίνος βερμὶς, Κωνσταντίνος ἀλατζάκ.

Ἦτοι :

Μεχμέτης τὴν ἐπήρ, (ἐννοεῖ τὴν Κων(Πολιν)) [Μεχμέτ θά τὴν δώσῃ]

Κωνσταντίνος τὴν ἔδωσεν, Κωνσταντίνος θά [τὴν πάρῃ]

Ἀθῆναι Μιχαὴλ Γ. Νικητοπούλου (Ἡπειρώτης)

JEAN BARTEL

ΑΠΑΙΣΙΟΝ ΛΑΘΟΣ

(Δράμα κωμικοτραγικὸν εἰς πράξεις τρεῖς)

Α'.

Ἡ κυρ Ἀντωνίης εἶχε πέντε θυγατέρας, αἱ ὅποιαι ἦσαν κάλλιστοι ὑπακούοντες. Ὑπελειότερο μόνον μία διὰ γάμον, ἡ δεσποινὶς Ροζαλία. Ὁ κύρ Ἀντωνίης εἶχε μίαν ἀρχὴν, τὴν ὅποιαν οὐδέποτε παρῆν. Ὅταν δὲ ἡ ἀρχὴ ἐξῆλθε, τὴν εἶχε γάμον μίαν τὴν θυγατέρα του, τὴν ἀπέστειλεν εἰς τὸν λατῶν, ὅστις ἐπιστοποίησε ἡμέρας τὴν κατάστασιν τῆς ὑγείας—ἥτις γενικῶς ἦτο ἐξαισία—τῆς νέας ἢ πιστοποιήσας αὐτὴ ἐστὲν ὑπὸ τοῦ κύρ Ἀντωνίης εἰς τὸν πατέρα τοῦ νέου, ὅστις, ἀπέστειλε καὶ οὕτως εἰς αὐτὸν ἀλλόλογον λατρικὴν πιστοποίησιν διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ νέου. Ἄλλ' ὁ κύρ Ἀντωνίης δὲν εἶχε μόνον τὸ ἐπάγγελμα νὰ ὑπακούσῃ τὰς θυγατέρας του, καὶ διότι τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης ἄλλ' ἦτο καὶ κτηνίατρος, μετὰ μεγίστου δὲ ἐνδιαφέροντος καὶ λεπτεπιλεπτοῦ φροντίδος κατεγύγετο νὰ θεραπεύσῃ τὰ πρὸς αὐτὸν ἐμπιστευόμενα ζῷα! Καὶ διὰ τοῦτο ἔκαστος ἀσθενὲς ζῶον ἐποπτεύετο εἰς ἰδιαίτερον οἶκον, ἄνωθεν τοῦ ὁποῖου ἐσημεῖοντο παρμεινίστος ἀρῆμὸς, ὅστις διεκρίνετο ἀπὸ ἀποστάσεως ἐκατὸν μιλίων.

Μίαν ἡμέραν καὶ ἦν ὁ σεβαστὸς κύρ Ἀντωνίης ἐγχαρὲς καλλογραφικῶς τὸν ἀριθμὸν 6, ἡ θυγάτηρ του Ροζαλία κατόρθωσε νὰ ἐλκίσῃ καὶ σαγήνησιν τὸν ἡμέτερον Γεωργίου, ὅστις ἔφερον εἰς τὸν κτηνίατρον ἕνα παταγάλον φιδίον. Μετ' ὀλίγον διάστημα ὁ Δημητρίδης, μετὰ τὰς συνήεις φιλοφρονήσεις, ἐξήγησε παρὰ τοῦ κτηνίατρον νὰ λάβῃ τὴν μεγάλην τιμὴν καὶ τὴν ἀπερίοριστον εὐδαίμονιαν ὡς προσφέρει τὴν περιουσίαν καὶ τὴν χεῖρά του πρὸς τὴν νεαράν καὶ γλυκύτατην θυγατέρα τοῦ Ροζαλίου.

Ὁ κύρ Ἀντωνίης ὅμως, μὲ δὴν τὴν μεγάλην εὐτυχίαν τοῦ διὰ τὸ εὐάριστον γεγονός, προσέφερε κατὰ τὸ συνῆες εἰς τὸν λατῶν καὶ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ ἐξῆς πιστοποιητικόν : «Υγεία ἐξαισία, οὐδὲμία ἀνωμαλία, κρᾶσις ἰσχυροτάτη».

Κατόπιν ἔσπευσε δρομαίως εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀναγιντῶν φάκελλον ὅπως ἐγκλείσῃ ἐν αὐτῇ τὴν πολυτίμητον πιστοποίησιν, συνοδεύον συγχρόνως αὐτήν, ἀναμφιβόλως, καὶ μὲς ὀλίγας καταλλήλους λέξεις, τὰς ὁποίας θά ἀπέστειλεν πρὸς τὸν πατέρα τοῦ γαμβροῦ του.

B'.

Κύριε,

Ἐμμεῖς εὐτυχῆς διότι δύναμαι νὰ προσφέρω εἰς τὸν υἱὸν σας τὴν χεῖρά τῆς θυγατέρας μου, τῆς ὁποίας ἐσωκλειστώσας ἔχετε τὴν πιστοποίησιν τοῦ λατῶν ἀποστείλατέ μοι, παρακαλῶ, τοῦ αὐτοῦ εἰδους πιστοποιήσιν διὰ τὸν μέλλοντα γαμβρόν μου, διότι ὑπάρχει οἰκονομικὴ συνθήκη, νὰ μὴ προβαίνω εἰς γάμον, ἂν δὲν διαμεριφθῶσιν αἱ δέουσαι λατρικαὶ πιστοποιήσεις ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων.

Δέξασθε κλπ.

Ἀντωνίης Καλομοίρης.

Ὁ Γεωργίος Γεωργίου, ὁ πατήρ τοῦ γαμβροῦ, ἀμα ὡς ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κύρ Ἀντωνίης, ἠθέλησε ν' ἀναγνώσῃ καὶ τὴν ἐσωκλεισμένην λατρικὴν πιστοποίησιν, ὁποία ὅμως ὑπερῆεν ἡ ἐκπληξίς του, δὲν ἀνέγνωσε τὰ ἐξῆς :

«Λίαν ἀσθενὴς, ἀπαιτεῖ φροντίδας καὶ περιποίησην, ἀποφεύγετε τὰ ρεύματα. Ἐλαφρὰ ἀσθενεῖα τοῦ δέματος, ποσότης μεγίστη φθειρῶν, ἀλλ' εὐκόλως δύναται ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ κακὸν τοῦτο, ἂν καὶ ἐκίστην μεταχειρίζεσθε κτήνιον ἐλαφρόν, ὅπως μὴ ἐξερεθίσῃται ἡ ἐκτενερμία, δις δὲ τῆς ἡμέρας ἀνάγκη νὰ πιστοποιηθῇ μὲ θέτον... Ὡς παρατηρεῖτε, δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ παρ' ἀνθρώπου, ὅστις δὲν θά καταβάλλῃ καὶ μεγίστους κόπους διὰ τοῦτο».

Κύριε,

Ἐλθετε ἀνθρώπων !... ἡ θυγάτηρ σας εἶναι τέρας, τὸ ὁποῖον θά κάμει κάλλιστα νὰ τὰ ἀποστείλατε εἰς τὸ νοσοκομεῖον τοῦ φθαιρῶν... Ἐἴν ἡ ἐπιστολή, τὴν ὁποίαν μοι ἀπέστειλατε, εἶναι ἀσυνείκη, εὐρίσκει ταύτην πολλὴ ἀρετήν, καὶ κρῖνον καλὸν νὰ παύσῃ ἡ ἐξοκολοσύνη τῶν διαπραγματεύσεών μας, αὐτὴν ἡσχίαν τὸσον καλῶς. Ὁ υἱὸς μου εἶχε κάλλιστος νέος, ὁρατός καὶ σιδηρᾶς ὑγείας, δύναται δὲ εὐκόλως νὰ εὐφρῇ, ὁποῖαν θέλησῃ, νέον, ἢ ὁποῖα νὰ μὴν ἐξῇ τοιαύτην ἀποτροπήσαν ἀσθενείαν».

Σὰς χαιρετῶ

Γεώργιος Γεωργίου.

B'.

Γ'.

Ὁ ἀτυχὴς κύρ Ἀντωνίης δὲν ἠδύνατο νὰ πιστεύσῃ εἰς τοὺς ἰδίους ὀφθαλμούς του. Τί ἐσημαίνει αἱ φράσεις ἐκεῖναι αἱ ἀκατανόμαστοι ; Τὸ βλέμμα του ἐπλάνατο ρεμβώδες ἐπὶ τῆς κτηνίατρικῆς τῆς τραπεζῆς, δὲν ἐβράδυνε δὲ ν' ἀνακαλύψῃ μετὰ τὸν συνταγὴν του τὴν πιστοποίησιν τοῦ λατῶν.

«Υγεία ἐξαισία, οὐδὲμία ἀνωμαλία, κρᾶσις ἰσχυροτάτη»

Θέ μου ! Τί ἐσημαίνει ὅλα αὐτά ; Τί ἀπέστειλα λοιπὸν πρὸς τὸν Γεωργίον Γεωργίου ;... Διὰ τὴν δακτύλιν του, τὰ ὁποία νευρικῶς ἐκινεῖται, ἀνεδίει ὅλα τα ἐπὶ τῆς τραπεζῆς του χαρτιά, ὁ κύρ Ἀντωνίης δὲ ἐμεινεν ὡς κεραινοπληκτὸς ἐπὶ τῇ ἀπολείᾳ σημειώσεως, τὴν ὁποίαν πρὸ δύο ἡμερῶν εἶχε γράψῃ. Εἶπεν ἀποστείλατε τὴν ἐγγράφον διάγνωσιν τῆς κυνὸς ἀρῖδ. 4 ἀντὶ λατρικῆς πιστοποιήσεως τῆς θυγατέρας του !

Καὶ ἰδοὺ ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν ἡ δεσποινὶς Ροζαλία ζῆτει ἀκόμη σύζυγον.

(Ναύπλιον)

Θ. Δημόπουλος

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΣ

ΣΠΥΡ. Α. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ

26

Με τὴν σκέψιν ταύτην κατέληξεν εἰς ἄλλην καλλιτέραν.

Ἄν εἶπε προτιμώτερον νὰ μείνῃ μίαν ἡμέραν εἰς Σηστόν, καὶ αὐτοῦ τὴν νύκτα νὰ ἐπαγέλθῃ εἰς τὸ ἔρδον καὶ

νὰ εἶπὲ πρὸς τὴν κυρίαν μου, ὅτι μετέβην εἰς τὴν Ἀβύδον ;

Τὸ ψεῦδος τοῦτο τῆς ἐφάνη ὡς ἡ καλλιτέρα λύσις, καὶ, χωρὶς νὰ βραδύνῃ περισσότερον, ἀνέβη, κατ' εὐθείαν, ἕνα μικρὸν λοφίσκον, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ἔκειτο ἡ οἰκία τοῦ Ἀπώλωνος καὶ ἔκρουσε τὴν θύραν του.

Τὴν ἐπομένην νύκτα, ἐνθ' ὃ γέγων Εὐρύκλος εἶχε πρὸ πολλοῦ κατακλιθῇ καὶ ἐκοιμήτο βαθεῶς κατὰ τὴν συνήθειάν του, ἡ Σαυθὴ ἐκτύπησεν τὴν σιδηρὰν πύλιν τοῦ ναοῦ. Ἄλλος γέγων, ὁ θυρωρὸς, ἐκοιμήτο καὶ αὐτὸς εἰς τὸ λιθόκτιστον δωμάτιον, τὸ εὐρισκόμενον παρὰ τὴν εἰσόδον.

Καὶ ἐκοιμήτο ἐπίσης τὸσφ βαθεῶς, ὥστε δὲν τὸν ἀφύπνιζαν οἱ κτύποι τῆς Σαυθῆς.

Ἐπὶ ἄλλῳ ὅμως καὶ εἰς ἀνθρώπου ἀγρυπνῶν εἰς τὸν ναόν :

Ἡ Ἥρω.

Καθὼς ἦτο ἡ νύξ μαγευτικὴ, λόγῳ τῆς γαλήνης καὶ τοῦ ὕπνου τῶν στοιχείων, ἡ Ἥρω ἐκάθητο πρὸ τοῦ ἀνοικτοῦ τῆς παραθύρου, προσηλωμένη εἰς τὸ ἀόραστον καὶ προσφιλέ τῆς θέαμα τῆς ὁρᾶς Ἀβύδου.

Ἡ ψυχὴ τῆς ἐπλάνατο εἰς δυνεῖρα καὶ φαντασίας καὶ κάποτε ἐνῆς παλμὸς ἐκλόνησε τὰ στήθη τῆς μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν ὁ Λεάνδρος ἐβλεπεν εἰς τὴν Σαυθὴν τὸ ἰδικὸν τῆς θυμῶν.

Μόλις δύο ὥραι εἶχαν παρέλθει ἀπὸ τῆς δύσεως, ὅποτε ἐν μέσῳ τοῦ ὕπνου τῶν ἄλλων καὶ τῆς ἀπολύτου σιωπῆς—ἦσαν σιωπηλὰ καὶ τὰ κήματα ἀκόμη—ἦκουσεν ἡ Ἥρω τοὺς κτύπους ἐπὶ τῆς ἐξωθύρας τοῦ ναοῦ.

Ἐνόμισεν ὅτι ἐκρούετο αὐτὴ ἡ ψυχὴ τῆς.

Ἡσάβηθη ὅτι τὸ κτύπημα ἐκεῖνο προήρχετο πιθανῶς ἐκ τῆς Σαυθῆς, καὶ ἐπερίμενε, κρατοῦσα τὴν ἀναπνοήν της, ν' ἀκούσῃ τί θά ἀπεγίνετο.

Ἄλλ' ὁ θυρωρὸς ἦτο πολὺ γέγων καὶ δὲν ἀφύπνιζετο εὐκόλως.

Σπανίως ἄλλως τε, τοῦ συνέβη, ἂν μὴ ποτέ, νὰ ἐγερθῇ τὴν νύκτα, διὰ νὰ ἀνοίξῃ εἰς ἐπισκέπτην.

Ἡ Ἥρω ἔκαμε τὰς σκέψεις τούτας, καὶ μὲ τὴν πεσοῖθισιν πλέον ὅτι οἱ μακρὶνοι ἐκείνοι κτύποι, οἱ μόλις φθάνοντες μέχρι τοῦ πύργου καὶ τῆς ἀκροῆς της, προήρχοντο ἀπὸ τὴν φιλίαν της, κατῆλθεν ἐλαφρὰ τὸν πύργον, διέτρεξε ταχέως τὴν αὐλήν, ἐφθασεν εἰς τὴν πύλιν, ἀπέσυρε τοὺς σιδηροὺς μοχλοὺς καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν.

Μόλις εἶδε τὴν Σαυθὴν, ὥρμησεν εἰς τὸν τραχήλον της καὶ τὴν ἐφίλει, αἰσθανομένη τὸν ἰσχυροτέραν ἀγάπην πρὸς τὴν κόρην, ἡ ὁποία θά τῆς ἔφερε μηνύματα ἀπὸ τὸν Λεάνδρον.

Ἡ Σαυθὴ δὲν ἐγέλα, οὐδὲ ἐφαίνετο κομίστρια εἰδήσεων χαροποιῶν.

Ἐλεγε σφιγκτὰ τὰ χεῖλῃ καὶ τὸ βλέμμα μελαγχολικόν.

Ἡ Ἥρω ἐν τούτοις τὴν ἐνηγκαλίσθη καὶ τὴν παρέσυρε ταχέως εἰς τὸν πύργον, μὴ τολ-

μῶσα ἀκόμη νὰ τῆς ἀπευθύνῃ ἐρώτησιν, μήπως ἀκούσῃ καμμίαν θλιβεράν ἀπάντησιν. Ὅταν ἐφθασεν εἰς τὸν θάλαμον μὲ τὸ ἀνοικτὸν παράθυρον, ἡ Ἥρω ἤναι μόνῃ τῆς τὸν λυχνίου, ὅστις τὴν ἐφώτιζε κατὰ τὰς νύκτας, καὶ ἀποθέσασα αὐτὸν ἐπὶ μιάς τραπέζης, ἐκάθησεν, ἐνθ' ὅσοντος ἐποπτεύετο καὶ τὴν θεοραπείδα εἰς τὸ πλαινὸν τῆς καθύστα. Μὲ τὸ μέταπον ἐλαφρῶς ἐπιδρομένον καὶ ἀγωνιώσα ν' ἀκούσῃ, ἐπὶ τέλους, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκδρομῆς, ἠρώτησε μὲ τὸν φόβον πάντοτε τῆς ἀπευκαίτας ἀπαντήσεως.

Τὸν εἶδα, ἀπήντησεν ἡ Σαυθὴ μὲ ἀσθενῆ φωνήν, προσπαθοῦσα νὰ δείξῃ τὴν μελαγχολίαν της.

Ἡ Ἥρω ἀνέκρινε.

Αὐτὴν μόνον τὴν ἀγωνίαν εἶχε :

Νὰ μάρῃ ἂν ἡ Σαυθὴ συνήγνεσε τὸν Λεάνδρον.

Ἄλλ' ἀπὸ τὸν εἶδες, διατὶ φαίνεται τὸσφ θλιβερά ;

Ἦτος εἰμαι κουρασμένη ἐκ τοῦ ταξιδίου. Δὲν ἔχω λόγον νὰ εἰμαι λυπημένη.

Ἐλπε τὸσον μελαγχολικὴ ἡ ἐκφρασίς σου καὶ τὸσφ δύσκολα τὰ λόγια σου !

Στάσου, δεσποινί μου, νὰ συνέλθῃ, νὰ ἀγαπαυθῇ ὀλίγον.

Μήπως σοὺ συνέβη τίποτε ;

Θὰ τάκούσεις μετ' ὀλίγον ὅλα.

Τίποτε κακόν ;

Ἀπ' ἐναντίας.

Μὴ μὲ φοβίξῃς λοιπὸν μὲ τοὺς προλόγους σου.

Καὶ σύ, κυρία μου, μὴ μὲ βιάξῃς, ἀφοῦ ἔχομεν καιρὸν νὰ ὁμιλήσωμεν πολὺ δι' ὅλα αὐτά.

Ἰδοὺ δὲ ἀφῆκα ν' ἀναπαυθῇ. Θὰ σὲ βλέπω μόνον, χωρὶς νὰ ὁμιλῶ. Ἀλλὰ δὲν ἐγνοῶ διατὶ ἐκοιμήσας τὸσφ πολὺ, Προῦθες εἶχες ὁρεξὶν νὰ ὁμιλήσῃς ἀμέσως μοις ἡμέτε.

Μήπως θέλεις ὀλίγον οἶνον ; ἔχω καρποὺς ὄφρους. Θέλεις νὰ σοὺ τοὺς φέρω ;

Δὲν θέλω τίποτε. Μόνον νὰ περιμείνῃς ὀλίγον.

Εἰπέ μοι μόνον μίαν λέξιν : Μ' ἀγαπᾷ ;

Ἡ Σαυθὴ ἐταράχθη, ἀλλ' εὐρὴ τὴν θυγῆν νὰ ἀπαντήσῃ :

Ναί !...

Τότε, καλὴν μου, σὲ περιμένω ὅσον θέλεις. Αὐτὸ λόγον ἤθελα νὰ μάρῃ. Ἀγαπάσσομαι τὸν κοινὸν καλὸν, διὰ νὰ μὴ καταστρῶ φωνὴν δύο πόλεως καὶ ἴσως δύο δυναστείας. Τὸ δὲ συμπέρασμα τὰν ἦτο, ὅτι πρέπει νὰ τὸν λησμονήσῃς, ὅπως ἐπίσης θά προσπαθῇς νὰ σὲ λησμονήσῃ καὶ ἐκεῖνος. Ἰδοὺ, λοιπὸν, κυρία μου ἡ Ἥρω ἀλήθεια μὲ δὴν τὴν σκληρότητά της. Μὴ περιμείνῃς πλέον τὸν Λεάνδρον κατὰ τὰς νύκτας, διότι δὲν θά ἔλθῃ.

Ἡ Ἥρω ἔπεσε ἐπὶ τῆς ἔδρας της ἀνασπῶσα.

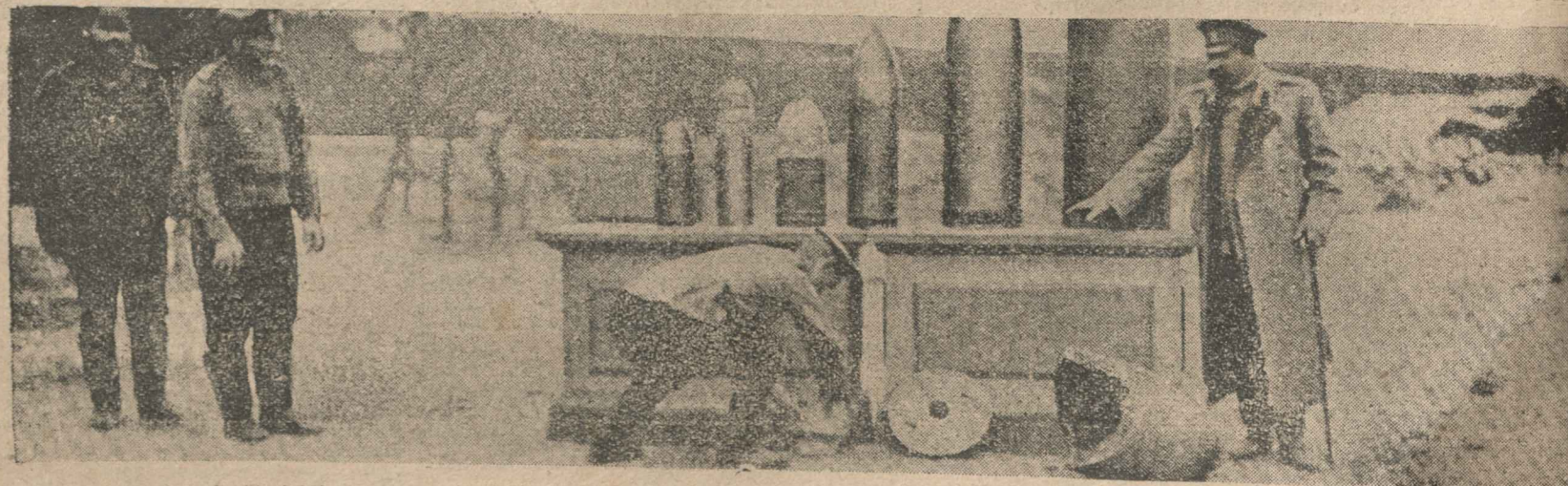
Ο αρχηγός των εν Σερβία Ἀγγλικῶν δυνάμεων ναύαρχος Τρόμπριτζ και ὁ Διάδοχος τοῦ Σερβικοῦ θρόνου Ἀλέξανδρος.

Ἀφίξεις Ἀγγλικῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Θεσσαλονίκην

Κοζάκοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν νεοαφικθέντων εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέτωπον.

Συλλογὴ Γερμανικῶν ὁβιδων, γενομένη ὑπὸ τῶν Ρώσων.

Ἀπὸ τὰ ὁχυρωματικὰ ἔργα τῶν Παρισίων

οὗτοι ἐγκαταστάσεις περὶ τῆς Γαλλικῆς πρωτεύουσας, πρὸς ἀμυνὰν κατὰ τῶν ἀεροπλάνων καὶ πηδαλιουμένων

αλογαλλικαὶ φιλοφρονήσεις.—Δελτὰν Ἰταλικὸν μετὸν Βασιλέα Βίκτωρα Ἰμανουήλ φέροντα στολὴν Ζουάβου.

Οἱ νέοι στρατηγοὶ τοῦ Τσάρου
Πρῶτος ἐξ ἀριστερῶν ὁ στρατηγὸς Ἀλέξιεφ, ὁ στρατηγὸς Ἐβέρτ, Ἰβανὼφ καὶ Ρούσκι.

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας κατερχόμενος ἀπὸ τὴν κλίμακα τοῦ θωρηκτοῦ «Ἀλφόνσος ΙΓ'».

ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΗ ΓΗ!

Τὸ μικρὸ πατόρι ποὺ μᾶς ἔφερε στὴν Πρέβαν κατέπευσε προῖ-παῖ εἰς τὸ λιμάνι τῆς μικρᾶς πόλεως, ποὺ εἶνε καὶ τὸ ἐπίνειον ὅλης τῆς Ἡπείρου.

Ἡ πόλις ποὺ ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἦτο ὀνομαστικὴ γιὰ τὰ φρούριά της, τώρα δὲν κἀναι καμμιὰν ἰδιαιτέραν ἐγνύσσειν. Τὰ ὄρυγα ποὺ τὴν ζώνουν γύρω τὰ χαλδάνια καὶ τὰ προχώματα, τὰ πυροβολεῖα εἶνε ἐγκαταλελειμμένα καὶ μόνον οἱ ἐνετικοὶ πύργοι, συντρίμια καὶ εἰρήνια ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ ὀλίγοι μινι-αρέες ποὺ ὑψώνονται κἀπου κἀπου ἐγδυμίζον τὸν κατακτινῆς ποὺ ἐπέρασαν ἀπὸ ἐκεῖ.

Με ἓνα ἀμάξι ἐξεκινήσαμεν τέσσαρες ταξειδιῶται διὰ τὴν πρωτεύουσάν της Ἡπείρου, τὰ Γιάννενα. Ἡ ἀπόστασις ἐκ τῆς Πρεβέζης διὰ τὴν ἱστορικὴν πόλιν εἶνε 105 χιλιόμετρα καὶ τὸ ταξειδί μᾶς πορευμίζετο ἀμετά ἐπίπονον.

Ὡς τὸσον, ἓνα ὥρατον ἀπόγευμα ἀνεχώρησαμεν καὶ μετ' ὀλίγον εὐρέθημεν εἰς τὸν θαλῶδον ἐλαιών, ποὺ ἀπλοῦται ἐκείθεν τῆς πόλεως. Ἐπὶ 2 ὥρας ἐβράδυνε μετὰ εἰς δάσος μεγάλας, χορὲς καὶ βλεπωμένην χέρσον γῆν. Τὸ μᾶτι τοῦ θεατοῦ χορταίνει εἰς τὸ γλαυκὸν χροῖμα τοῦ δένδρου, ποὺ ὕψηναι οἱ ποιηταὶ καὶ ἰδιαιτέρως ὁ Σοφοκλῆς εἰς τὸν «Οἰδίποδα ἐπὶ Κολωνῷ».

Εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀνηφορικοῦ δρόμου καὶ εὐθὺς ὡς ἀφίνομεν τὸν ἐλαιών, ἰδοὺ ἡ ἀρχαία Νικόπολις, εἰρήνια τώρα, ποὺ ὁ Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ, διενεθὴ γὰ τὴν κἀμὴ μεγάλῃ, τῆς Ἡπείρου ὅλης ἐρείσκει. Τελεχὴ καλαῖα, μερὺς οὐρανοῦ, ἀλλοῦ πεσμένοι καὶ ἄλλοι δόλοκληροί, στυλοὶ ἐδῶ, εἰρήνια ἐκεῖ δειχνοὺν τοῦ χρόνου τὸ πέρασμα καὶ τὸν ἀνθρωπίνον τὴν ματαιότητά.

Ἡ ἀμάξα προσεγγὶ καὶ μᾶς φέρει μετ' ὀλίγον εἰς τὸ χωρίον Λοῖρον, ὀμίονον, τοῦ ποταμοῦ, ποὺ τρέχει ἐκεῖ πλησίον. Ἀπ' ἐδῶ ἀρχίζει τὸ ὄρειον μέρος τῆς τραχείας Ἡπειρωτικῆς γῆς. Βουνὰ ἑρᾶ καὶ γυνά, εὐγαμια ὅμοι καὶ γομφία. Πέρα βραβεῖα φαίνονται αἱ κορυφαὶ καὶ οἱ βράχοι τῶν βουνῶν τοῦ Σουλίου καὶ τοῦ Ζαλόγγου. Ζωηρὰ συγκίνησις καταλαμβάνει τὸν θεατὴν διατρίβει τὰ μέρη εἰς τὰ ὅποια διεδραματιζόταν ἀφαστοὶ ἡρωϊκοὶ καὶ ἐγνεῖν τὰ θέατρα μᾶς ἀληθινῆς ἐποποιίας! Νομίζει πὺς θὰ ἰδῇ ἀκόμη τοὺς ἡρωϊκοὺς ἐκείνους Σουλιώτας καὶ Σουλιώτισσας καὶ ἐκτείνει τὸ βλέμμα του εἰς τὰς κορυφὰς καὶ τοὺς βράχους. Κάθε μία καὶ κάθε ἐν ἐκ τῶν ὁποίων εἶνε καὶ μίαν δραματικὴν ἱστορίαν.

Ὁ δρόμος ἀνηφορικός. Πάντοτε μᾶς φέρει πρὸς τὴν Φιλιππιάδα.

Ἐβράδυσσε. Τὸ ἀμάξι περὶ ἀνάμεσον ἀπὸ καλαμῆς καὶ φτελῆς, ποὺ φυτρώουν γύρω τοῦ ποταμοῦ. Μικρὲς βαρυκοῦλες μετὰ γὰρ διασχίζουν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ τὰ ἵππων νερά τοῦ ποταμοῦ καὶ οἱ ψιδυροὶ τῶν κορυφῶν φθάνει μετὰ ἡμῶν. Κάτω τῆς θάλασσης τοῦ Ἀμβρακικοῦ μετὰ τὴν ἡσυχία τῆς ἡμέρας, γαλήνια, λῆμται μετὰ εἰς τὴν ἀστροπεγγάν τῆς μακρικῆς νύκτας. Ἐτοὶ ἐπρωχόμεν....

Φθάνομεν εἰς Φιλιππιάδα. Τὸ μικρὸν χωρίον ποὺ ἐγνεῖν ὀνομαστὸν εἰς τὴν πρόσφατον Ἡπειρωτικὴν ἐκστρατεῖαν. Τουρκικὸν σφεδρὸν πρὸς τῆς καταλήψεως, ἀπέβαλε τώρα τὴν προτέραν του ὄψιν. Χωρικοὶ μετ' ἰδιορρυθ-

μοὺς ἐγδυμῆσαι, Τούρκοι σιγνῆται, βλάχοι, περνοῦν ἀπὸ τὴν μικρὰν ἀγορὰν τοῦ ὀμιλοῦν-τες κατ' ἑνα τὴν γλῶσσάν του. Διενετρεῖ-σασιν ἐκεῖ καὶ τὴν πρῶτὴν ἀνεχώρησεν.

Ὁ δρόμος μᾶς φέρει τώρα πρὸς τὴν Κλει-σοῦραν, ἐν ἐκ τῶν ὠραιότερων τοπείων, ποὺ ἔχει νὰ παρουσιάσῃ ἡ Ἑλληνικὴ φύσις.

Τὸ βουνὸν τῆς «Ἀετοράχης» καὶ τὸ βουνὸν τοῦ «Ὀλύστικα» σχηματίζουν στενωπὸν, τῆς ὁποίας ἡ διάκεια ἀπὸ τοῦ ἐνὸς μέχρι τοῦ ἄλλου ἀφου, εἶνε 4 ὥραι περίπου.

Εἰς τὸ μέσον καὶ παρὰ τὸν δημόσιον δρό-μον, πηγάζει καὶ τρέχει ὁ Λούρος ποταμός. Ἀφθονὲς ἱτιές, φτελῆς, βλάστησις θαλαρᾶ, φυτρώει κατ' ὅλον τὸ μήκος τοῦ ποταμοῦ. Τὰ νερά του καθάρια, καθρετίζονται καταρρά-γως τῆς καταρρέας σχηματίζον καταρρά-γας, ἐδῶ μικροὺς, ἐκεῖ μεγάλους, ποὺ τρέ-χουν καὶ χύνονται μετ' ἀφαστον εὐμορφίαν καὶ χάριν. Βράχοι ἀπόκρημνοι δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ ἀποδίδουν τὴν ἡδὴ τὸν, εἰς τὸν κρότον τῆς ἀμάξης καὶ τῆς φωνῆς, ὡς νὰ ἐνοχλῆται ἡ παραθεωκτικὴ ἀπὸ τὴν διάβρα των....

Ποιυλὰ διάφορα, πετοῦν ἀπὸ δένδρου εἰς δένδρον, τομιποῦμεν καὶ χαλόμενα εἰς τὸ πυ-κνὸν φύλλωμά των.

Ἐνα ἀεράκι φρεσκὸ, χαϊδευτικὸ, φρεσὶ κι-νῶντας τὰ φύλλα εἰς μίαν ἀμορμικὴν συναυλία... Ἐτοὶ ἐπρωχόμεν.

Περνοῦμεν τὸ Χάνι «Φτελῆς», τὸ «Εἰμὴν Ἀγὰ» καὶ φθάνομεν εἰς τὴν Κανέταν. Ὀνό-ματα ποὺ ἀπέμεινον ἱστορικὰ καὶ προσφιλῆ ἀπὸ τὰ γεγονότα τῆς Ἡπειρωτικῆς ἐκστρα-τείας. Τώρα παρουσιάζονται εἰς τὴν πραγμα-τικὴν ὁπλοκτοπία, ὅπως εἶνε σπιτάκια ἀπλά, μετὰ τὴν ἀ-γάμνησιν ἐκείνην μόνον.

Ἰδοὺ τώρα καὶ ἡ περίφημος Μαγολιάσσα, βουνοσειρὰ γυνὴ καὶ ἑρᾶ, εἰς τὴν ὁποίαν ἔ-χυσαν τὸ αἷμα τὸν ἡρωϊκὸν παῖδά τοῦ Μωρητᾶ.

Νά, καὶ ἡ Ἀετοράχη, ποὺ οἱ εὐζωνοὶ μᾶς ἐπάλλασαν μετὰ τοὺς οὐλητοὺς στρατιώτας τοῦ Ἐσπᾶ Πασᾶ.

Πέρα τὸ βουνὸν τοῦ Ἀη Νικόλα καὶ εἰς τὸ κέντρον τοῦ θαυμάσιου Μπεζίνι, ποὺ οἱ ἐχθροὶ μᾶς ἤλπιον ἐμπρὸς οὗ αὐτοῦ νὰ κάμνουν τὴν τὴν Ἑλληνικὴν ψυχὴν.

Τώρα δὲν βλέπει κανεὶς ἐκεῖ παρὰ τὰ ση-μεῖα τῆς γενομένης γιγαντομαχίας.

Προχώματα, χανδακί, σωροὺς πετρῶν, δρό-μους, ἕλην κατασηγώσεων καὶ στρατοπεδεύ-σεων.

Ἡ ἀμάξα κατηφορεῖ καὶ διευθύνεται πρὸς πρὸς τὰ Γιάννενα, ποὺ φαίνονται μόλις εἰς τὸ πλάι τῆς ὀνευρετῆς Ἀλμῆς.

Ἡρεμῇ, συμπαθητικῇ, ἀπλοῦται ἡ ἄλμην εἰς τὸ ριζώμα τοῦ Δριόκου.

Ἐλαφρὰ καταγίγει τὴν σκεπάζει ὡς πέπλος διαφανὲς ὁρατὰς γυναικῶς, διὰ τὰς πρὸς-σέση—ἴσως—μεγαλειτέραν ποίησιν καὶ μυ-στιρίων.

Ἀκτὴ Ἀλκίμων Πειραιῶς Δ. Κ. Τ.

— Τὴν τέχνην γὰ χύνουν τὸν σῖδηρον, ἐφευ-ρον οἱ Κρήτες 1600 ἐτὶ πρὸ Χριστοῦ.

— Εἶνε δὲ καὶ οἱ πρῶτοι πολεμισταὶ οἵτι-νες μετεχειρίσθησαν σιδηρὰ ὅπλα ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν των.

— Διεκρίνοτο ὁμοῦ κυρίως ὡς τοξοῦται καὶ σφενδονῆται, διότι ἦσαν, ὅπως εἶνε καὶ σήμε-ρον ἄλλως τε, ἀριστοὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οὐκοῦνται.

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

Ἐκ τῶν συνηθετέρων ἀναγκῶν τοῦ Ἑθνο-παϊκοῦ πολέμου εἶνε καὶ ὁ τρόπος συνηνοή-σεως ταχέως καὶ εὐκόλου μεταξὺ εἰς τὸν ἀλ-λογλῶσσον συμμάχον λαόν, εἶτε καὶ μεταξὺ τῶν ἀναιπάλων.

Ἡ δευτέρα μάλιστα περίπτωσις εἶνε ἰσως χρησιμωτέρα, ἰδίως διὰ τοὺς στρατιωτικὸς κατασκόπους, τοὺς προσκόπους, ἀνιχνευτὰς κλπ., οἵτινες ἐρχονται εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἐχ-θρῶν κατὰ διάφορον τρόπον ἢ ἄλλος τις τῶν ἐμπολέμων.

Ἐνεκα τῆς ἀπαραίτητο αὐτῆς ἀνάγκης εἰς τὰ στρατόπεδα τῆς Τετραπλῆς Συνεννοήσεως κυκλοφορεῖ λεξικὸν διεθνὲς πρόχειρον καὶ πολ-λυτιμωτάτον.

Τὸ λεξικὸν αὐτὸ εἶνε μικρὸν καὶ περιέχει λέξεις καὶ φράσεις Γαλλικὰς, Ἀγγλικὰς, Γερ-μανικὰς κλπ.

Διὰ τοῦ λεξικοῦ τούτου καθίσταται ὅχι μόνον δυνατὴ, ἀλλὰ καὶ εὐκόλος ἡ συνεννοήσις μεταξὺ πολεμιστῶν ἀντιθέτων εἰς ἀλλόγλωσ-σα ἔθνη.

Ἀλλὰ πλὴν τῆς τοιαύτης χρησιμότητος τοῦ πολεμικοῦ λεξικοῦ, τοῦτο ἀποτελεῖ καὶ μόνον τοῦ γὰ περνοῦν εὐχαρίστως καὶ ὠφέλιμα τὰς ὥρας ἀργίας των οἱ μαχηταὶ, μαγνῶντες μέ-χρς ὠρισμένην σημείων ξένας γλώσσας.

Πρᾶγμα ὅπερ θὰ εἶνε χρήσιμον ἐφόδιον καὶ εἰς ἐκείνους ἐξ αὐτῶν, ὅσοι θὰ ἐπιζήσουν τοῦ τούτου αἰματηροῦ Ἑθνοπαϊκοῦ πολέμου.

Δὲν εἶνε ὁμοῦ πρωτότυπος ἐφεύρεσις τὸ πολεμικὸν λεξικόν. Ἀπλῶς ἀποτελεῖ νέαν καὶ βελτιωμένην ἐκδοσὴν τοῦ πολεμικοῦ λεξικοῦ τοῦ ὁποῦν ὁ ἐπὶ σκοπὸς Μαργίτης Σλάβερ εἶχε συντάξει πρὸ ἐικοσι περὶτον ἐτῶν, κατὰ τὴν τὴν ἔνεκα τῆς ἐπαρρησίας τῶν Μπό-ξερ ἐκστρατεῖαν τῶν Ἑυρωπαϊκῶν Δυνάμεων κατὰ τῆς Κίνας.

Μετὰ τὸ λεξικὸν τοῦ αὐτοῦ ὁ Σλάβερ εἶχε δώ-σει ἀνεκδόκῃτον χαρὰν εἰς τοὺς Ἑθνοπαῖους στρατιώτας τότε.

Ὁ Σλάβερ, ὅστις ἀπέθανεν 800ῆς πρὸ πεν-ταετίας εἰς τὴν Κωνσταντῆν, πλὴν τοῦ πολε-μικοῦ λεξικοῦ του εἶχε συντάξει καὶ πολλὰ ἄλ-λα λεξικά. Ἦτο δὲ πολυγλωσσώτατος, καὶ ὁ-πρῆξεν ὁ ἐρευνῆσις τῆς λεγομένης διεθνούς γλώσσας «Βολαπὺν», τὴν ὁποίαν ἐπιδοδύσε-ν νὰ καταστήσῃ παγκόσμιον γλῶσσαν, ἐπειταῶν ἐν μέρει, ἐπειδὴ τὴν ἔχουν ἐκμάθει καὶ τὴν ἐκμάθηνουν ὅχι ὀλίγοι. Ἄλλως τε καὶ τὸ πο-λεμικὸν λεξικὸν του εἶνε εἰδος Βολαπὺν, ἰδιαι-τέρου ρυθμοῦ.

Γ. Ν.

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ι

Στὸ πλάνο δρόμο τῆς ζωῆς π' ὅλα γοργοπεργάνε κορυφιστὰ ὁ πολιτισμὸς σὺν ἀρστος διαβαίνει τὴν ἐπιστήμην γὰρ ραβδί κρατεῖ, μᾶ, τὸν γαλῶνα ποῦ τὸν θεωροῦν στὸ διάβατον σὺν κατὶ νὰ προεμνῇ

II

Θαροῦ πὺς τὴν ἀλήθεια γὰ σύμτροφο προσμένει μᾶ ὅμως δὲν θὰ τὴν εὐρῇ ἄσκησι τὴν ἑταίει χρόνια στῆς βαρβαρότητος τὰ βάρη εἶνε κρυμνὴ καὶ ἔτσι τοῦ μὲναι τὸ ραβδί αἰώνια νὰ κραταίει.

Θισσολογικὴ Δ. Δ. Πετροπουλάκης

ΟΙ ΣΚΥΛΟΙ ΤΟΥ ΑΓ. ΒΕΡΝΑΡΔΟΥ

Βεβαίως θὰ γνωρίζωσιν οἱ ἀναγνώσται καὶ ἀναγνώστρια τῆς φιλῆς «Ἑλλάδος» περὶ τῶν κυνῶν τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου τῶν τῶσον νοη-μόνων τούτων ζώων καὶ εὐεργετούντων τοὺς τοὺς ταξιδεύοντας ἀνὰ τὰ χιονοσκεπῆ ὁρη τῶν Σουηδικῶν Ἀλπεων.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι καὶ νοήμονα καὶ εὐεργε-τικὰ ταῦτα ζῶα περιτρέχοντα ἀνὰ τὰ χιονοσκεπῆ ὁρη καὶ δυσβάτους χαράδρας ἀνεύρουν καὶ ὀδη-γῶσιν ἀσφαλῶς πολλοὺς ἡμιθανεῖς καὶ πεπλη-γμένους ὁδοιπόρους καὶ περιηγητὰς δι' ὃ καὶ ἡ φιλῆ αὐτῶν κατέστη διάσημος.

Πρὸ πολλῶν ἐτῶν κατέστη πρόβλημα πὺς θὰ ἴδοντο νὰ αὐξήσωσιν οἱ πατέρες τὰ ἐσο-δήματα τὰ ὅποια ἐξαιρίζοντο πρὸς διατήρη-σιν τοῦ διασημοῦ Μοναστηρίου τοῦ Ἁγίου Βερ-νάρδου καὶ τὴν δωρεὰν περιέδωκον τῶν τα-ξιδεύοντων. Τώρα μετὰ παρέλευσιν 1,000 περὶ-που ἐτῶν (τὸ μοναστήριον ἰδρύθη τὸ 962) ὁ νόμος μετεβλήθη καὶ οἱ περιηγηταὶ οἵτινες δέχονται τὴν περιέδωκον τὸν μοχλὸν θὰ ἐπι-βαρύνονται μετὰ ἰσοτιμίαν ποδὸν διὰ τροφὴν καὶ κατοικίαν. Αὐτὸ εἶνε ἀνεμφορὸς ἀναπόφευ-κτον, βλέποντες ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ὁ ἀριθμὸς τῶν περιελαλόμενων ἐπιστῶν ἀνέχε-ται ἄνω τὸν 25,000 προσώπων, ἐνῶ οἱ κατὰ θέλησιν ἐλαφροὶ ἔχουν σπανίως φθάσιν τῶσον ὅσον γὰ εἶνε ἀρκετὰ διὰ τὴν περιέδωκον 1,000 προσώπων.

Περὶ τὴν νοημοσύνην τῶν διασήμων τούτων κυνῶν διηγοῦμεν ὁ μοναχὸς διατραπεύων τὴν πίστιν καὶ νοημοσύνην τῶν ζώων τούτων.

Πρὸ τῶσιν καιρῶν ὁ μοναχὸς ἐπέστρεφεν εἰς τὸ μοναστήριόν του, ἀκολουθούμενος ἀπὸ ὁράου κύνος τοῦ Ἁγίου Βερνάρδου εἰς ὃν εἶχε μεγάλαν ἀγάπην.

Ἀντὶ τὴν ἐξακολούθησιν τῶν δρόμων τὸν κει-τρονὸν ἐπρωτῆμεν ὁ μοναχὸς ἀπαρτῶν ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁδῆς τὸν ποταμὸν, ἥτις πρὸς ἐκεῖνον τὸ μέρος ἦτο λίαν ἀποκρημνός. Βυθί-ζον δὲ ἀνεγνώσκει καὶ ὁ κύνος πρὸςπαύσας. Κα-ταπεσὼν εἰς τὸν κρημνὸν δὲν ἐσταμάτησε, μέ-χρς ὅπου ἐφθασεν ἀναλόγησιν καὶ πλῆρης μολῶπων εἰς τὸ χελος τοῦ ρυάκος. Ὁ κύνος ἠκολούθη καὶ ἀπεπειράθη νὰ τὸν ἀνεγείρῃ. Μὴ κατορθώσας ἐν τῇ προσπάθειᾳ τοῦ ταύτης, ἐκινήθη εἰς τὴν ἀτραπὸν καὶ ἐπράξεν ὅτι τοῦ ἴτου δαγαντὸν νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν διὰ τοῦ κύνος ἑλπίσας διηγεῖντο ἀλλὰ φοβηθέντες ἐκ τοῦ τρόπου τοῦ κύνος, τὸν ὁ-ποῖον ἀπέδωκαν εἰς ἡδροφορίαν, ἀπεχώρησαν δρομῶς. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν ὁ κύνος ἐπα-ρουσιάζετο εἰς τὸ Μοναστήριον καὶ οἱ καλόγη-ροι νομίζοντες ἐκ τῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ ὅτι ἐπέλπει τοῦ προσέφρον τροφοῦ. Ἀλλὰ τὸ ζῶον ἀπετολήθη γὰρ φάγῃ καὶ διὰ τὸν παραπονητι-κὸν αὐτοῦ ὕπνου καὶ κινήσεων κατέβηκε πᾶ-σαν προσπάθειαν γὰρ δεῖξῃ εἰς τοὺς καλόγηρους ὅτι κατὶ συνέβη. Ἐπὶ τῶσιν τινές τούτων ἀ-πεφάσαν γὰ τὸν ἀκολουθήσασιν καὶ ὁ κύνος μετὰ πολλῶν ἐκδηλώσεων εὐφρασείας, ὀδήγη-σεν αὐτοὺς προπορευόμενος εἰς τὸ μέρος, ἐνθα κατέλειπε τὸν κύνειον τόν. Ὅταν ἐφθασεν εἰς τὸ μέρος τοῦ ποταμοῦ ἐξ οὗ ὁ μοναχὸς εἶχε κο-μίσθῃ, ἤρχισεν νὰ γανγίξῃ καὶ ὁ καλόγηρος ὅστις κατὰ τὸν χρόνον τούτον εἶχε ἀναλῆθῃ τὰς ἀποθήσεις του ἡδυνήθη καὶ ἐκβλήθη ἀδελφῇ κρανηγῇ. Ὅταν οἱ ὁσήμερος αὐτοῦ, προηγουμέ-νου τοῦ κύνος ἑλπίσας μέχρς αὐτοῦ, τὸν εὐ-ρον κείμενον μετὰ τοὺς πόδας ἐν τῷ ὕδατι καὶ ὅλος ἀνέκταν διὰ νὰ κινήθῃ. Τῇ βοήθειᾳ τῶν ποιμένων τοὺς ὁποίους αἱ ὕλακα καὶ κρα-ναὶ ἔφερον ἐκεῖ, κατόρθωσαν γὰ τὸν σύμμαχον μέχρς τῆς κορυφῆς τοῦ κρημνοῦ καὶ νὰ τὸν φέρωσιν εἰς τὸ μοναστήριον. Ὁ κύνος ἔκτοτε διέμεινε παρὰ τὴν κλίνην τοῦ κυρίου του, ὃν ἡ νοημοσύνη καὶ ἡ ἀφοσίωσις τοῦ ἑσπασαν ἐκ φοβερῶν θανάτων.

Θεογίγη Δις Ἀγγελικὴ Τσιόμου

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ

Κέρκυρα. Ἐνεκεν μαθητικῶν τιμῶν ἀσχο-λίων, αἱ ὁμάδες τῶν προσκοπῶν τῆς πόλεως μᾶς εὐρίσκονται ἐν ἀπραξίᾳ. Ἐλπίζεται ὅμως ὅτι μετὰ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου θὰ ἔχουν ἀρχίσῃ τὴν μέχρι τοῦδε διακοπὴν δρᾶσιν των.

Παναγ. Δαπέργολας μαθητῆς Γυμνασίου

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ

Κέρκυρα. Ἐνεκεν μαθητικῶν τιμῶν ἀσχο-λίων, αἱ ὁμάδες τῶν προσκοπῶν τῆς πόλεως μᾶς εὐρίσκονται ἐν ἀπραξίᾳ. Ἐλπίζεται ὅμως ὅτι μετὰ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου θὰ ἔχουν ἀρχίσῃ τὴν μέχρι τοῦδε διακοπὴν δρᾶσιν των.

Παναγ. Δαπέργολας μαθητῆς Γυμνασίου

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ

Κέρκυρα. Ἐνεκεν μαθητικῶν τιμῶν ἀσχο-λίων, αἱ ὁμάδες τῶν προσκοπῶν τῆς πόλεως μᾶς εὐρίσκονται ἐν ἀπραξίᾳ. Ἐλπίζεται ὅμως ὅτι μετὰ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου θὰ ἔχουν ἀρχίσῃ τὴν μέχρι τοῦδε διακοπὴν δρᾶσιν των.

Παναγ. Δαπέργολας μαθητῆς Γυμνασίου

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ

Κέρκυρα. Ἐνεκεν μαθητικῶν τιμῶν ἀσχο-λίων, αἱ ὁμάδες τῶν προσκοπῶν τῆς πόλεως μᾶς εὐρίσκονται ἐν ἀπραξίᾳ. Ἐλπίζεται ὅμως ὅτι μετὰ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου θὰ ἔχουν ἀρχίσῃ τὴν μέχρι τοῦδε διακοπὴν δρᾶσιν των.

Παναγ. Δαπέργολας μαθητῆς Γυμνασίου

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ

Κέρκυρα. Ἐνεκεν μαθητικῶν τιμῶν ἀσχο-λίων, αἱ ὁμάδες τῶν προσκοπῶν τῆς πόλεως μᾶς εὐρίσκονται ἐν ἀπραξίᾳ. Ἐλπίζεται ὅμως ὅτι μετὰ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου θὰ ἔχουν ἀρχίσῃ τὴν μέχρι τοῦδε διακοπὴν δρᾶσιν των.

Παναγ. Δαπέργολας μαθητῆς Γυμνασίου

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ

Κέρκυρα. Ἐνεκεν μαθητικῶν τιμῶν ἀσχο-λίων, αἱ ὁμάδες τῶν προσκοπῶν τῆς πόλεως μᾶς εὐρίσκονται ἐν ἀπραξίᾳ. Ἐλπίζεται ὅμως ὅτι μετὰ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου θὰ ἔχουν ἀρχίσῃ τὴν μέχρι τοῦδε διακοπὴν δρᾶσιν των.

Παναγ. Δαπέργολας μαθητῆς Γυμνασίου

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ

Κέρκυρα. Ἐνεκεν μαθητικῶν τιμῶν ἀσχο-λίων, αἱ ὁμάδες τῶν προσκοπῶν τῆς πόλεως μᾶς εὐρίσκονται ἐν ἀπραξίᾳ. Ἐλπίζεται ὅμως ὅτι μετὰ τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου θὰ ἔχουν ἀρχίσῃ τὴν μέχρι τοῦδε διακοπὴν δρᾶσιν των.

Παναγ. Δαπέργολας μαθητῆς Γυμνασίου

Ο ΓΑΛΛΟ-ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

114 (Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Ἄντι γὰ φράσωμι γλήγορος στοῦ σῶμα.
— Κι' ἀπὸς Μήτρου;
— Κι' ἀπὸς ρουτῆς;
— Νατοι.
— Θὰ πάρωμι ἀδειγία οὐρὲ ζουδιουν.
— Θὰ μᾶς δώκουν;
— Ἀκοὺς λῆει;
— Κι' ἂν δὲ μᾶς δώκουν;
— Ἰέλα Χοτὲ καὶ Παγαά!...

— Γιατὶ οὐρὲ;
— Οὐρὲ τοῦ ρουτῆς. Ἰὲν τοιαύτης περιστά-σεως πέρνου ἱγὼ ἀπὸ κβέντις; Τε ἀφίνου

ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΖΩΗ

Δραγάριον Ζαγορίου.—Η ἐπι-
τή ἐορτή της Γεννήσεως της θε-
οτόκου τελουμένη ἐνταῦθα πα-
νήγυρις ἐξαιρετικῶς ὀψήρῃ ὡδὲς
λαγζωρὰ παρ' ὅλην τὴν σοβρα-
νὰν ἀντίδρασαν τοῦ περὶ τοσοῦτον
Ταύτην κληθέντες ἐτίμησαν πλεί-
στοι ἐκλεκτοὶ πατριῶται ἐκ
τῶν πλοισὶν χωρίων. Μετὰ τὴν
θεῖαν λειτουργίαν ἔγιναν αἱ συ-
νήθεις ἐπισκοπῆς ἀπὸ δὲ τῆς
3ης μεταμεσημβρίας ἐν τῇ κεν-
τρικῇ πλατείᾳ ἀπὸ τῆν καμμε-
γέθῃ ἐκονοφύλλων πλατάνων καὶ
τοὺς γλυκεῖς καὶ ὁμοιοκίτους
ἵχους τῶν ὀργάνων διεξήχθη
μετὰ πολλῆς ζωηρότητος ἐνυδ-
ρῶτατος χοροῦ, ἐν ᾧ μετὰ περισ-
σῆς χάριτος διεκρίθη τὸ ὅρατον
φύλον. Μετὰ τὸ δεῖπνον ἐδόθη
ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Σπυροπούλου χο-
ροεστίας. Ἐν τῇ χορῷ ὅστις
διεξήχθη ἐν ἀδαστῶν ἐυθυμῇ
μεταξὺ τῶν πλείστον κεκλημένων
διεκρίθησαν ὁ κ. καὶ ἡ ἐπὶ καλ-
λοῦν γημιζομένη κ. Δ. Τζιόρα,
ὁ κ. Κωνσ. Παπακωνσταντίνου, ὁ κ.
Βασίλειος Καραβασίλης, ὁ κ.
καὶ κ.Θωμάς Ξαρχακοπούλου, ὁ κ.
Δημήτριος Γεωργιάδης, ὁ κ. καὶ κ.
Χ. Παπασιδίου, ὁ κ. καὶ κ. Γ.
Σπυροπούλου, ὁ κ. Παντελῆς Ξε-
ραρχοῦ μετὰ τῆς σεμνῆς μνηστῆς
τοῦ δὸς Ἀγγελικῆς Τζιόρα, ὁ κ.
Νικόλαος Σιαφάκας, ὁ κ. Νικόλ.
Παπασιδίου καὶ Κλεάνθης Βί-
κης ἐκ δὲ τοῦ ὁραίου φύλου ἡ
κ. Όλγα Βασιλειδίδου, ἡ Μαργι-
τά Μπαζαντινὰ αἱ χαριτόβου-
τοι καὶ καλλιπάραιοι δεσποινίδες
Ἐλευθερία Καραβασίλη, Ἐλένη
Παπασιδίου, Ἐρμιόνη Βίκη,
Καλλιόπη Παπασιδίου, Φε-
ρβωνία Καρακίτσιου καὶ Ἰριγέ-
νια Καραγιάννη. Ὁ χορὸς φθά-
σας εἰς τὸ ζεῦθ' ἐκ ζωηρότητος
διέκρινε μέχρι τῆς 6ης πρωΐνης
ὅστις συνεμίσθης ἐν τῇ πλα-
τείᾳ ἐπεσφαιρίθη ὑπὸ τοῦ κ.
Σπυροπούλου μετὰ τῆς τρελλῆς
Καραβασίλης. Μετ' ὃ τὸ πατριῶτον
πλήθος διαλυθὲν ἀπεχώρησεν ἀπο-
μύσαν τὰς ἀόριστας τὸν ἐντα-
πῶσαν.

Κ. Δ. Βορβόπουλος
Διμοδιόσκας.

Βόλος.—Τέλειος παγζωρητισμὸς
ἐπικρατεῖ ἐνταῦθα κατὰ τὰς ἡμέ-
ρας τῆς ἐπιτομῆς. Κίνη-
σις, ἐνθουσιασμός, καὶ μὲν γὰρ
κ.τ.λ. Ἀδρόφι καταφθάνουσιν εἰς
τὴν πόλιν παρ' αἱ στρατιῶται τῆς
Α' Μεραρχίας Ἀφίσης ὡς καὶ ἐκ
Τριφυλίων καὶ Θεσσαλονίκης, Κα-
βάλλων, Ἀρδάνων κ.τ.λ. Αἱ ὁδοὶ
τῆς πόλεως μὲν βρῶνται στρα-
τιῶται. Συνωστισμοὶ ἀπεκρίν-
ονται, ἐνθ' ὅταν δύνανται νὰ στρίψ-
ωκεν. Οἱ ἐπιστάται φύλλον
διὰφορα πατριωτικὰ ἄσματα. Ἡ
παρὰ μὲν κατ' αὐτὰς ὡς καὶ
ἡ πόλις μὲν μετεβλήθησαν εἰς ἄ-
πείραν στρατοπέδων ὡς καὶ ὁ
περιβάλλων τοῦ ἱεροῦ γαυτῆς Με-
ταμορφώσεως. Καθ' ἑκάστην ἡ-
μέραν εἰς τὰς ταβέρνας ἀνοίει
καὶ διὰφορα τραγουδιὰ, γέ-
λοια, φωνῆς, καὶ μὲν γὰρ ὁ
ὅλος λαὸς τὴν πόλιν καὶ τὰς ἀγρο-
τάδας! Ἐπὶ τῇ δὲ δημοτικῇ
κίτῃ εἰς ἃ διανικητέον οἱ
στρατιῶται, ἀνοίει τὰς διερχόμε-
νας ἐκείθεν, χοροὶ, ἄσματα, παγ-
ζωρητισμὸς τέλειος. Μετὰ τὸν
εὐχόμενον τὸν εὐρον κατὰ εἰς τὸν
περιβάλλον τῆς Μεταμορφώσεως
καὶ βράδυ γλέντι οἱ ἡλεκτρικοὶ
λαμπτήρες τοῦ γαυτῆς μινουσὶ
ἀνιμῶντο μέχρι πρωΐας. Ἀνάστα
ὁ Θεός!—Καθημερινῶς κατα-
πλύνει εἰς τὸν λιμένα μὲν διά-
φορα ἐπιτάκτα ἀποβλήματα διὰ
νὰ παραλάβουν τοὺς εὐχόμενους
καὶ φαντασμοὺς.

Γ. Πιπτιπ. Χαλκιδόπουλος
Ἀφίσα.—Ὁ καιρὸς βροχ-
ρὸς.—Ἡ ἑλληνικὴ τὸν ἀλευρὸν
πολὺ ἐπαυμένη εἰς τὴν πό-

ΟΣΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ δὲν εἶνε
γραμμένα ἐπὶ τῆς μίας μόνον ὀ-
φείας τοῦ γάρτου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
τῶν δύο, ὡς ἀρχαῖα διὰ τὸ τυ-
πογραφικὸν δὲν ἐξετάζονται οὐδὲ
ὑποβάλλονται εἰς ἐγκρίσιν.

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ

Τρία λεπτά ἡ λέξις

Στὸν Καλλιτέχνην
Σὺν καλλιτέχνῃς διάλεξες με-
ποιεῖς νὰ ἀγαθὰς, καὶ μὲν
αὐτὰ τὰ χρόνια σου πάλαι μικρὰς
καταξέεις; Ποῦσε; Ἐκεῖ πα-
ρηγορία, πὺν ναυρὸς λογαριάζεις,
μήπως σὲ γούρουν ἡ μικρὸς καὶ
ἀπ' τὸ κακὸ σου σκάσης! Ἀγνὸς
Λάτρης; p. r. Ἀμαλίας.

Στοὺς ψευδωνυμοῦς
«Πεντάμορφη», «Chartense
Robine», «Σαβίτη», «Μαύρη ψυ-
χὴ τοῦ», «Ἀνθὴ» καὶ ἐγὼ μαζὶ
μ' αὐτοὺς αἰσθημάτων ἀραδιάζου-
με, μὰ πρέπει, ὡς εἰλικρινεῖς,
πρὸ πάντων, νὰ θαυμάζουμε, τοὺς
«Σπολιτίους» γιὰ τὸ αὐτοὶ τὸ λέγε
μοναχοὶ τοῦ! Ἀγνὸς Λάτρης
p. r. Ἀμαλίας.

«Πεντάμορφη» Ἡπειρωτοπού-
λα» ἐκράτετο ἄλλοτε ὑπὸ τὸ
ψευδώνυμον «Μαγεύουσα Καλλο-
γία». Περισοτέρας πληροφορίας
ζητήσατε μετ' «Ἐλλάδος».
«Βασίλης».

Φρόσω Ἀσματοπούλου.—Ἐπὶ
Μαδουσίαν καὶ πᾶν ποθητόν.
Εὐαγγελία Καζοῦρη

Προσοχή! Ἀγαλλίσσω c. p.
πανταχόθεν προσιμῶ καλλοῖας.
Δίσις: Κωνσταντίνου Δαρακτοῦς
Τζουμαγιάν.

Κύριον Ἰωάννην Μπονάτσον.
Ταῦτόν.—Ἐπανακίμωτος ταξεί-
διον μὲν κληνῆς. Ἀπάντησιν
μετ' «Ἐλλάδος» Μάρτιος Λιὲρ
Πειραιῆς.

Ἀγαλλίσσω πρωτοφάνη c. p.
πανταχόθεν. Δίσις: «Κασάν-
δραν» p. r. Λάριαν.

**Ἀγαλλίσσω c. p. καὶ φωτο-
γραφίας** μετ' Ἀρακαϊάδας καὶ
δίδας Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ
Χαλκίδος. Δίσις: Ἀνέραςτον ψυ-
χὴν p. r. Νέα Ψαρρὰ Ἐρετρεῖα

Ἀγαλλ. c. p. μετὰ τὰς Ἀθήνας,
Λάριαν, Πάτρας καὶ Θεσσαλονί-
κην προσιμῶ τοπεία καὶ καλλο-
νίας. Κροκόπελος Ἡὸς p. r. Ἀ-
θῆνας.

Ἀγαλλ. c. p. μετὰ τὰς Ἀθήνας,
Λάριαν, Θεσσαλονίκην, Ἰωάν-
νιν καὶ Πειραιᾶ προσιμῶ δὲ
ζεύγη καὶ καλλοῖας. Ἀδρα τῶν
Τριπλῶν p. r. Λάριαν.

Ἐρωτευμένο Διαβόλιον.—
Τέλος πάντων δὲν μοῦ γάρψας.
Μὰ δὲν με ποιεῖς; Τὸ τελευταῖον
ποίημά μου θὰ εἶνε τῆς Κυρια-
κῆς, καὶ ἐν δὲν μοῦ γράψας μὰ
θεὸς ὅτι θὰ εἶναι αἱ τελευταῖαι
στιγμῆς ὅπου δὲν θὰ σε ξαναῖδῃ.
Σαβίτη Χαλκιδιότοπουλα

**Ἀγαλλ. c. p. μετὰ τὴν καὶ δε-
σποινίδας ἐκ Τῆς Χαλκίδος**
καὶ μετὰ τὴν καὶ κληνῆς καὶ
τῆς «Ἐλλάδος». Κηρύσσω ἀπο-
δρὸν καὶ ἀμείλιτον πόλεμον πρὸς
τὸν «Μαῦρον Σκελετόν» καὶ «Κυ-
μα τῆς Θαλάσσης Χαλκίδος». Δίσις:
«Μικρὸν Ἀγνοστον» Χαλκίδος.

Ἀπείλιδα Νέον.—Ἐλπίς
τροφῆς τῆς ψυχῆς. εἰ
Κεβλάι Γ. Α. Τσάκας

Ἀγαλλίσσω.—Τελιμμένης
ἐκ λυτῶν μοι συμβάντων ἐλπί-
ζω νὰ παραγορῇ ἀγαλλίσσω
μετὰ πάσας καὶ πάντας c. p. «Ἀ-
γνὸς Λάτρης» p. r. Ἀμαλίας.

Ἀγαλλ. c. p. μετὰ πάσας.
Εὐδάλια p. r. Λάριαν.

Δήλωσις
Πρόεδροι Συλλόγων, ἀποστεί-
λατε καταστατικὰ συλλόγων σας
καὶ λαλεῖτε. Ἀντίμιον ἀποστεί-
λω ἀμέσως. Διεύθυνσις: Γεώρ.
Πουλάκης p. r. Ἡράκλειον—
Κρήτης.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ Ο ἙΡΜΗΣ
Χανίων—Κρήτης

Ἡ Δις Κατὶνα Κ. Σαβίτη, ἐκ
Χαλκίδος—Κρήτης, βραβεύεται
εἰς τοὺς Διαγωνισμοὺς τοῦ Συλ-
λόγου μας.

**Μέγας Παγκόσμιος Διαγωνι-
σμός.** 42 βραβεῖα ἄλλας διαγωνι-
σμοῦ. Διεύθυνσις: Ἐπεὶ εἰς τοὺς
δεκαπενθήμερους διαγωνισμοὺς
δὲν ἐπρόφθαναν ὅλοι οἱ ἀναγνώ-
σταί καὶ ἀναγνώστριαι τῆς «Ἐλ-
λάδος», νὰ σταλθῶν λύσεις καὶ ἱ-
δίους οἱ τοῦ «Ἐξωτερικοῦ», διὰ
τοῦτο προκηρύσσονται τὸν παρόν-
τα μέγαν διαγωνισμὸν ὁ ὁποῖος
ἀρτῶνται διήμερος καὶ διὰ τοῦ ὁ-
ποῖου προκηρύσσονται ὅλοι καὶ ὁ-
λαὶ αἱ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ καὶ Ἐ-
ξωτερικῶ ἀναγνώστριαι καὶ ἀνα-
γνώστριαι τῆς «Ἐλλάδος» νὰ
σταλθῶν λύσεις. Ζήτημα 1)
π-σ-τ-σ-σ-ς 1915. Ζήτημα 2)
Ἐκκλησιᾶς τὸ πρῶτον μου,
γαμῆς τὸ δεύτερον μου, βε-
βαιεῖ τὸ τρίτον μου, μεγαλοῦ-
της Ἐλληνικῆς τὸ σὺνολόν μου.
Ζήτημα 3) Βυθὸς α καὶ βύλε ν.
καὶ δὲ ἰδῆς σὺν σὺν ἀπὸ τῶν
ἀγίων πλοισὶν νηὶ. Ζήτημα 4)
Ὅσον, μὲν, εἰς, εἰς, Ρόμη,
πῶς, Ζήτημα 5) Εἶμαι ἕνα
καὶ μ' ἐμένα ἀν' ἐνόςας ἄλλα
δύο θὰ θαυμάσῃς ὅταν ἴδῃς πῶς
σ' ἐνδύω. Ζήτημα 6) Ποῖον ὅρος
τῆς Ἐλλάδος εἶνε κατοικία πέντε
λυκῶν; Ὅροι: Ἀδύνατος γίνονται
δεκαὶ μέχρι 25 Νοεμβρίου ε. ἔ.
Λύσις λογίζεται καὶ ὁ ἐν τῇ τῇ
λύσει. Ἐκαστὴ λύσις δέον νὰ
συνοδεύηται μετ' ἐνὸς δεκαλέτου
γραμματοστίμου. Ἐπὶ λύσις δύ-
νεται νὰ σταλθῶν ὅσας λύσεις θέ-
λει ἀρκεῖ νὰ τὰς συνοδεύῃ μετὰ
σας δεκαλέτα γραμματόσημα
καθ' ὅτι ἐκαστον δεκαλέττον
γραμματόσημον ἀντιπροσωπεύει
ἕνα κληρὸν κατὰ τὴν κληρονομί-
αν τῶν Βραβείων.—Βραβεῖα: Γενο-
μένης Δημοσίας κληρονομίας θὰ
λάβουν: 1) δραχμ. 50, 2) δραχμ.
20, 3) 7) ἕνα τόνον τῆς «Ἐλ-
λάδος» ἐκαστος, 8) 14) ὁρατάτων
λεῖψωμα ἐκαστος, 15-20) ὁρατάτων
Album ἐκ., 20-30) 4) λα-
χεῖα ἐκ., 31-40) τμήματα συνδρο-
μῆς ἐκ.—Οἱ λύται Ἀθηνῶν Πει-
ραιῶς δύνανται ν' ἀποτελέσουν
ὁμίλους. Ὁ ὁμίλος δὲ ὅστις θὰ
ἔχῃ τοὺς περισσότερους λύτας θὰ
λαμβάνῃ δραχμὰς 10 αἱ ὁποῖαι
θὰ διδῶνται εἰς ἕνα ἐκ τῶν με-
λῶν τοῦ κατόπιν κληρονομίας.—
Οἱ λύται Ἐπαρχιῶν: Ἐκ τῶν Ἐ-

παρχικῶν πόλεων ἐκείνη ἥτις
θὰ ἔχῃ τοὺς περισσότερους λύτας
θὰ ἀνακηρυχθῇ Νικήτρια, τοῦ-
τέστι θὰ γίνῃ ἐξέτα κληρονομίας
μεταξὺ τῶν λύταιν καὶ ὁ πρῶ-
τος κληρονομίας θὰ λαμβάνῃ
δραχμὰς 10. Διεύθυνσις: Συλλο-
γὸν «Ἑρμῆς» Χανίων—Κρήτης.

Ἀποτελέσματα τῶν διαγωνισμῶν:
Σ. Κουλουρίδης, Α. Κωνσταντίν-
δης, Ε. Δουκάνης, Κ. Νούκα, Κ.
Στυλιανῶν, Μ. Καραμπελιά, Α.
Κουτσίκας, Ι. Σεργιάδου, Τ. Κα-
ταμπίη.—Λαβεῖα: Ἐξετέλεσαν
τὰ λαβεῖα Δ' Κληρονομίας τιμώ-
μενα 25 λεπτά ἐκαστον, κέρδη
120 δραχμὰ. Οἱ ἀποτελέσματα
25λέπτον γραμματόσημον τὰ λαμ-
βάνον ταχυδρομικῶς.—Νέοι ἀν-
τιπροσωπεῖται: 29) Α. Βαρακλῶ-
της Βόλον, 30) Ν. Πορφυρογιάν-
νης Βόλον, 31) Ε. Τσαντῆς Βό-
λον, 32) Ν. Κλάγκας Ἀσπασίαν,
33) Γ. Πουλάκης Ἡράκλειον, 34)
Α. Τσιγγὺς Μεσολόγγιον, 35)
Γ. Τουφεῖς Λαμία. Ζητοῦνται
δραστήριοι ἀντιπρόσωποι παντα-
χόθεν.—Ἀποτελέσματα Γ' κλη-
ρονομίας λαβεῖον: 462, 112, 284,
380, 295, 78, 457, 285, 405, 431,
29, 162, 296, 356, 493.—Παρακα-
λοῦνται οἱ ἀντιπρόσωποι νὰ στεί-
λουν λογαριασμὸν.—Ψευδώνυμα:
Σπεύσατε νὰ ἐγκρίνετε τὸν ψευ-
δωνυμὸν σας ἀντὶ 50 λεπτῶν
στὸν «Ἑρμῆν». Βραβεῖα οὐκ εἰ-
ναι ἐν τῷ καταστατικῷ ἄλλα ἄλλα
καταπληκτικά. Οἱ βουλομένοι ἱ-
δρῶσιν Σύνδεσμον ὑποστηρίξεως
αὐτῶν ὡς ζητήσουν ἐγγράφους ὁ-
δηγίας. Νίκη! Δόξα! Θριαμβοί!

Ζητῶ διευθύνον Δημοσθένους
Καλαῖτῃ διαμένοντα ἐν Καβάλλῃ.
Χαλκὶς Μῆνης Ὀλυμπίου

Στὴν πόλιν Ν. Φ. μου
Ἀνυστοὺς στερομένη ἀπαγνί-
σεως σου, ἀγαμέμνονι τοιαύτη μέ-
σοφ «Ἐλλάδος». Εὐχόμενοι το-
ποθετημένος ἐνταῦθα (Ἀθῆνας)
ὡς ἀνύπτ. εὐελπιστὸν ταχέως
ἐντυχὴ συνάντησίν μου. Μὲ ἐγ-
καρδῶς χαίρειται.

Εἰκοσόφραγον Γεωργίου
Σ. Σαβίτην.—Μήπως μερι-
κούς; Πειραιῶς

Κ... Ἰωάννην.—Ἀγαμέμνονι ἐνα-
γωνίως ἀπάντησιν. Φιλῶ.
Πειραιῶς

**Ἀγαλλ. c. p. μόνον με εὐγε-
νεῖς δίδας πανταχόθεν.** Βασανι-
σμένον ναυαγίῳ τορπιλλοβόλον
Ἀγλήν Πειραιᾶ.

Νίκη! Θριαμβοί! Δόξα!
Σύνδεσμος ἡ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ»
Ἰδρὺν ἐν Χαλκίδι Σύνδεσμος
ὑπὸ τῇ ἐπωνυμίᾳ «Ἐλευθερία»
οὐκ ὄντων ἐχόν τὴν εὐνείσταν διὰ-
δοσιν τῆς «Ἐλλάδος». Μηνιαία
συνδρομὴν λεπτὰ 25. Ζητοῦνται
δραστήριοι ἀντιπρόσωποι. Ζητή-
σατε καταστατικόν.—Α' μικρὸς
διαγωνισμός: 1) Φωνηεντόλι-
νον Ζ-τ- -λ-θ-ρ- -2) Γρίφος: Χρ
δύον φ' ἰδοῦ. Λύσεις δεκαὶ
μετὰ 10λέπτον μέχρι 20 Ὀκτω-
βρίου. Λύσις καὶ ὁ ἐν λύσει. Τὰ
μέλη δωρεάν. Δόξα: 1) δραχ. 15,
2) 10, 3) μισθολόγημα 4) δραχ. 5,
5) ἐξάμηνον συνδρομῆς, 6) τμήμα
συνδρομῆς συνδέσμου. Δίσις:
Σύνδεσμον «Ἐλευθερία» Χαλκίδος.

**Τὴν σεβαστὴν μοι θεῖαν Εὐφρο-
σύνην Μιχαὴλ ἐορτάζουσιν εὐχο-
μαι ἐπὶ πάμπαν.**
Ἄρτα Σπυρίδων Μιχαήλ

Δήλωσις
Ἀγαλλίσσω c. p. μετὰ πάσας
παγκοσμίως, Ἑλληνιστῇ,
Ἀγγλιστῇ καὶ Γαλλιστῇ, ἀπαντῶ
εἰς φιλολογικῶς ἐπιστολὰς καὶ
εἰς οἰκονομικὰς ἐρωτήσεις, Κάλιστο
Ἐλλάδος» p. r. Ὑδρα.

Ἀπληξιμένο Κρητικόπουλο
Τί παρακαλῶ;
«Ἐτερόφυλος φίλη»

Ἀλληλογραφὴ μετὰ πάσας
καὶ μετὰ πάσας. Δίσις: ἀποσταλ-
τήν Ε. Ὀλμπίου p. r.
Χαλκίδος.

Προφυλαχθεὶς ἀπὸ τὴν «Θεῶν
τοῦ Ἑρωτος» εἶνε φοβερὰ καρτο-
συλλέκτηρια.

Μικρὸς Ἀριστοκράτης
Β. Σ. Διακόμης παρακαλῶ
τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Β. Α.
Εἰσὶ ἀνυπόφορος, ἔχετε ὅτι ὁ-
ψιν Σχολὶκὸν ἔτος.

Νικ. Στραβάκος
Πανελλήνιος Σύνδεσμος τὸ
«ΤΕΤΙΜΗΜΕΝΟΝ 1912»
Ἐν Ἀγίῳ

Διήλωσις: Ἐνεκεν ἀπορροπῶν
ταξείδιον τοῦ κ. Προέδρου εἰς
Ἀθῆνας δὲ Σύνδεσμος μεταφέρε-
ται εἰς Ἀθῆνας. Ζητήσατε λαβεῖα
τῆς Α' κληρονομίας. Δίσις: Θεόδ.
Ν. Θεοφωροπούλου p. r. Ἀθῆνας.

**Ἀγαλλ. κάρτ-ποστάλ καὶ μου-
σικὰ τεμάχια μετὰ δεσποινίδας Κρή-
της ἐσχεζόμενος διὰ πέμψην καὶ
ἐκτὴν φορὰ εἰς τὸ σαλονάκι. Δίσις**
Ποιμένη Καρδία p. r. Χαλκίαν.

Ἀγαλλ. κάρτες μετὰ ὅλους καὶ
ὅλας πανταχόθεν. «Στερεῖα» p.
r. Βόλον.

Πανελλήνιος Σύλλογος «ΙΣΧΥΣ»
Ζητοῦνται δραστήριοι ἀντιπρό-
σωποι ἐν Ἑλλάδι καὶ Ἐξωτερι-
κῇ. Δίσις: Γεώρ. Κομπῆς, Κα-
νάρη 48, Πάτρας.

Sonnetto Στὸ Φεγγάρι
Φεγγάρι μου, ποῦ σ' αἶ ψηλά
καὶ βλεῖς τοῦ κάδ' ἀνδρῶπου
τὸ καμῶν, τὸ πόνο, τὴν ἐλπίδα,
Φεγγάρι μου, ποῦ μετὰ τὸ φῶς
κόσμο δὸν τέρπεις, φῶσις τὴν
καρδουλά μου μετὰ χρυσῇ «
ἀγνῆτι. Στὴν τροχῇ σου ποῦ γυ-
ρῇς μόνο σὲ μὴ ἡμέρα, ἀν' ἀπαν-
τήσῃς νόστιμη κοπέλα καὶ ξαν-
θοῦλα, πῆς τῆς δύο λόγια ν' ἀπὸ
μὲ ποῦ μ' αἶ μακρὰ «δὲ πέρα
πῆς εἰς τὸν κόσμον δολοκλήρον δὲν
εἶναι ἄλλη δούλα. Κι' ἂν σ' ἐ-
ρωτήσῃ πῶς περὶ σ' αἶ ξένα ἐ-
ρωτῶντα μὲν, πῆς τῆς, φεγγάρι
μου χρυσὸ, πῶς εἶμαι δίχως ταί-
ρι, πῶς τρυγῶν ὅτ' ἐν τῇ ἐν τῇ
ἀπ' τὸν καμῶν μου μόνος. Κι' ἂν
τὸν θελήσῃ ὁ Θεὸς τὸ πόνο μου
ποῦ ἔξεραι ν' ἀνταμώθωμε γρή-
γορα νὰ σφιχθῇ τὸ χεῖρ, σ' αἶ
χελὶν μου πόνος.

Ἀγρίνιον Ὁ Ξενετευμένος
Ἀγαλλ. c. p. πανταχόθεν μετὰ
πάσας. Δίσις: Κόρη τῆς ἀνοί-
ξεως» p. r. Πειραιᾶ.

Σαρκὰ! Μὲ δάμνηε εἰς τὸν
τάφον; Ἐγὶναι τόσον σκληρὰ;
Κίμων

Ἀγαλλ. c. p. μετὰ δεσποινίδας
Ἀθηνῶν, Πατρῶν, Καβάλλας καὶ
Κερκυρας. Δίσις: Ν. Χ. Σ. Κα-
λμάρας.

Α. Β. Μ. Β.—Ἀπελθὼν σὲ
κελεύω νὰ προσέστῃς τὰς φιλο-
καὶ σέσσει Β. Σ. ὡς ἐνδομω-
ρόμενος. Ν. Σ.

Ἀγαλλίσσω c. p. μετὰ πάσας
παγκοσμίως. Δίσις: «Σημάτα» p. r.
Λάριαν.

Χ. Μ.—Τί γίνονται; Γράμ-
μου νεότερα, διὰ τί σιωπᾷς; Νὰ
γράμμιον ὑπὸ γνωστὴν διεύθυνσιν;
Φ. Φ.

«Veneziane».—Ἐπιστολὴν σου
ἔλαβον. Ὑγιαίνω. Ἀπ. Σο...

Εὐαγγ. ἀφίσατε τὸν ὑπαρχόντων
νὰ παρακολουθῇ τὴν «Χινο-
σκεπὴ Τζουμρέκα» καὶ τὸν συλ-
λάβῃ. Λάριαν. Ἡ ἀρχὴν σας
«Πεντάμορφη Ἡπειρωτοπούλα»

Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»
ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ
Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»

Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»
Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»

Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»
Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»

Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»
Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»

Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»
Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»

Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»
Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»

Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»
Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»

Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»
Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»

Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»
Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»

Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»
Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»

Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»
Προσέχως εἰς τὴν «Ἐλλάδα»

Προσέχως εἰς τὴν

ΠΩΣ ΕΙΝΕ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΩΝ ΖΕΠΠΕΛΙΝ

Τὰ μηχανήματα τῆς κινήσεως καὶ ἡ ἐργασία ἡ ὁποία γίνεται διὰ τὴν πτήσιν τοῦ.

Τύποις Ἀθανασίου Γ. Δεληγιάννη